

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำกริยา

หน่วยเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรापิธานสื่อสารภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำกริยา

รายวิชา พื้นฐานภาษาไทย รหัส ท๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

คำกริยา

คำกริยา คือ คำที่แสดงอาการ สภาพ หรือการกระทำของคำนาม และคำสรรพนามในประโยค คำกริยาบางคำอาจมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง บางคำต้องมีคำอื่นมาประกอบ และบางคำต้องไปประกอบคำอื่นเพื่อขยายความ

หน้าที่ของคำกริยา มีดังนี้

๑. ทำหน้าที่เป็นกริยาสำคัญของประโยค เช่น คนกินข้าว นกบินมาเป็นฝูง เป็นต้น
๒. ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค เช่น กินมากทำให้อ้วน เป็นต้น
๓. ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค เช่น ฉันชอบเดินแอร์บิกตอนเช้า เป็นต้น
๔. ทำหน้าที่ช่วยขยายกริยาสำคัญให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น พี่คงจะกลับบ้านเย็นนี้ เป็นต้น
๕. ทำหน้าที่ช่วยขยายคำนามให้เข้าใจเด่นชัดขึ้น เช่น ฉันชอบกินกล้วยเดี่ยวฝัด เป็นต้น

อ่านและสังเกตประโยคต่อไปนี้

- เจ้าแก่น**คาบ**กระดูก
- ตึกแก**กิน**แมลงศัตรูพืช
- เจ้าหุ่ยของลุงบุญ**ฉลาด**
- งูเขียว**อ้วน**มาก

คำที่พิมพ์ตัวหนาในประโยคข้างต้นเป็น**คำกริยา**

ลักษณะของคำกริยา

๑. คำกริยาบอกอาการเช่น คาบ กิน เดิน นั่ง นอน ไหว้ ดู
๒. คำกริยาบอกสภาพเช่น ฉลาด อ้วน ผอม สวย